

A בס"ד
Intro

Today we will Be"H learn ק"ב of דף of מנחות. Some of the topics we will learn about include:

טומאת אוכלין
According to רבי שמעון, only food that may be fed to others, is susceptible to טומאת אוכלין;
But food that is אסור בהנאה and may not be fed to others, is not susceptible to טומאת אוכלין.

The Gemara discusses
היתה לה שעת הכושר
If it was permitted at one point;

כל העומד לפדות כפדוי דמי
An item of הקדש that could be redeemed and become permitted, is considered ad if it indeed had been redeemed;

לן לפני זריקה
A קרבן that was left overnight before the זריקה was performed;

פיגול
Any type of קרבן that becomes פיגול;

A

טומאת אוכלין

היתה לה שעת הכושר

כל העומד לפדות כפדוי דמי

לן לפני זריקה

פיגול

B

כל שהיתה לו שעת היתר לכהנים אין מועלין בה
There is no prohibition of מעילה on an item that was permitted to the Kohanim at one time.

המביא אשם תלוי ונודע שלא חטא
If someone brought an אשם תלוי, the קרבן for one who is unsure whether he is liable for a חטא, and he then discovered that he was not liable.

מחבת ומרחשת
If someone made a נדר to bring a מחבת, in a flat pan, which results in a harder bread, and instead brought a מרחשת, in a deep pan, which results in a softer bread, or vice versa;
Whether the מנחה is valid, and whether he fulfilled his obligation.

This depends on whether he said
הרי עלי
Or
הרי זו

שני עשרונות
If someone pledged a מנחה of two עשרונות to be prepared in one כלי, as one large מנחה, and instead prepared the מנחה in two כלים, as two separate מנחות, or vice versa;

B

כל שהיתה לו שעת היתר לכהנים אין מועלין בה

המביא אשם תלוי ונודע שלא חטא

מחבת ומרחשת

שני עשרונות

1 So, let's review...

The Gemara earlier cited רבי שמעון who ruled

אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים

קריו אוכל

אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים

אינו קריו אוכל

Only food that may be fed to others, is susceptible to

טומאת אוכלין;

But food that is אסור בהנאה and may not be fed to others, is not susceptible to טומאת אוכלין, because it's not considered food. However,

היתה לה שעת הכושר

מטמאה טומאת אוכלין

If it was permitted at one point, it is considered food, and it is susceptible to טומאת אוכלין.

Furthermore,

כל העומד לפדות כפדוי דמי

An item of הקדש that can be redeemed and become permitted, is considered as if it had indeed been redeemed and had a שעת הכושר earlier, IF

מצוה לפדותה

It is a Mitzvah to redeem it.

The Gemara challenges this from a ברייתא:

לן לפני זריקה

אינו מטמא טומאת אוכלין

If a קרבן was left overnight before the זריקה was performed, it is not susceptible to טומאת אוכלין, because it never

became באכילה מותר.

And the Gemara asks

מצוה למיזרקה

ואי בעי זריק

It is a Mitzvah to perform the זריקה, and we COULD have

performed the זריקה, and yet it is not considered as if the

זריקה was done and it became fit to be eaten to be susceptible to טומאת אוכלין?

The Gemara answers

לא היתה שהות ביום למיזרקה

The ברייתא refers to a case where there was not enough time left in the day to perform the זריקה, and therefore, it never had a שעת הכושר.

=====

1

רבי שמעון

אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים

קריו אוכל

אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים

אינו קריו אוכל

Only food that may be fed to others, is susceptible to טומאת אוכלין;

But food that is אסור בהנאה and may not be fed to others, is not susceptible to טומאת אוכלין, because it's not considered food.

However,

היתה לה שעת הכושר

מטמאה טומאת אוכלין

If it was permitted at one point, it is considered food, and it is susceptible to טומאת אוכלין.

Furthermore,

כל העומד לפדות כפדוי דמי

An item of הקדש that can be redeemed and become permitted,

is considered as if it had indeed been redeemed and had a שעת הכושר earlier, if

מצוה לפדותה

It is a Mitzvah to redeem it.

?

ברייתא

לן לפני זריקה

אינו מטמא טומאת אוכלין

If a קרבן was left overnight

before the זריקה was performed,

it is not susceptible to טומאת אוכלין,

because it never became באכילה מותר.

And the Gemara asks

מצוה למיזרקה

ואי בעי זריק

It is a Mitzvah to perform the זריקה,

and we could have performed the זריקה,

and yet it is not considered as if the זריקה was done and it became fit to be eaten to be susceptible to

טומאת אוכלין?

לא היתה שהות ביום למיזרקה

The ברייתא refers to a case where there was not enough time left in the day to perform the זריקה,

and therefore, it never had a שעת הכושר.

2 The Gemara continues
 פיגול
 בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים
 אינו מטמא טומאת אוכלין
 Any type of קרבן that became פיגול is not susceptible to
 טומאת אוכלין.

The Gemara assumes
 דפיגל בזריקה
 The זריקה became קרבן פיגול during זריקה.
 Therefore, the Gemara asks,
 מצוה למיזרקה
 ואי בעי זריק
 It is a Mitzvah to perform the זריקה, and we COULD have
 performed the זריקה, and yet it is not considered a שעת
 הכושר before it became פיגול?

The Gemara answers
 דפיגל בשחיטה
 It became פיגול during שחיטה, and so it never had a שעת
 הכושר when the זריקה could have been performed properly.

Alternately, the Gemara suggests
 לן ממש
 And
 פיגל בזריקה
 The זריקה indeed refers to a case where the קרבן was left
 overnight and the זריקה COULD have been performed,
 and where the קרבן became פיגול during זריקה.
 However, it is not considered a שעת הכושר, because there's
 a difference between the cases;
 אי בעי פריק אמר
 אי בעי הוה זריק לא אמרינן
 רבי שמעון holds that regarding פדיון, we do consider
 something that COULD be redeemed as if it were
 redeemed, because as Rashi explains
 דמחוסר פדייה
 דברים בעלמא נינהו
 He merely needs to declare the item redeemed. Since
 there is no physical act necessary, it is considered as if it
 took place.
 However, regarding זריקה, we do NOT say that because we
 COULD have done the זריקה, it is considered as if physical
 act of זריקה took place.

2

?
 ברייתא
פיגול
בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים
אינו מטמא טומאת אוכלין
 Any type of קרבן that became פיגול
 is not susceptible to טומאת אוכלין.
 The Gemara assumes
דפיגל בזריקה
 The זריקה became קרבן פיגול during זריקה.
 Therefore, the Gemara asks,
מצוה למיזרקה
ואי בעי זריק
 It is a Mitzvah to perform the זריקה,
 and we could have performed the זריקה, and yet
 it is not considered a שעת הכושר before it became פיגול?

דפיגל בשחיטה
 It became פיגול during שחיטה,
 and so it never had a שעת הכושר
 when the זריקה could have been performed properly.

לן ממש
 And
פיגל בזריקה
 The קרבן indeed refers to a case where the קרבן
 was left overnight and the זריקה could have been performed,
 and where the קרבן became פיגול during זריקה.
 However, it is not considered a שעת הכושר,
 because there's a difference between the cases;
אי בעי פריק אמר
אי בעי הוה זריק לא אמרינן
 רבי שמעון holds that regarding פדיון,
 we do consider something that could be
 redeemed as if it were redeemed,
 because as Rashi explains
 דמחוסר פדייה
 דברים בעלמא נינהו
 He merely needs to declare the item redeemed.
 Since there is no physical act necessary,
 it is considered as if it took place.
 However, regarding זריקה, we do not say that
 because we could have done the זריקה, it is
 considered as if physical act of זריקה took place.

3 The Gemara challenges this distinction from a Mishnah:
 כל שהיתה לו שעת היתר לכהנים
 אין מועלין בה
 וכל שלא היתה לו שעת היתר לכהנים
 מועלין בה
 There is no prohibition of מעילה on an item that was permitted to the Kohanim at one time, but there is a prohibition of מעילה on an item that was never permitted to the Kohanim; and the Mishnah explains;
 ואיזהו שעת היתר לכהנים
 שלנה ושנטמאת ושיצאה
 If the קרבן was left overnight, or became טמא, or it was removed from the מקדש, it is considered that it had been permitted to the Kohanim at some point earlier.

The Gemara assumes
 לנה ממש

This means that the blood was literally left overnight. Nevertheless, it is considered that it had a היתר לכהנים, presumably, because
 אי בעי הוה זריק הוא
 He COULD have performed the זריקה?

אי בעי הוה זריק הוא answers by differentiating between the Halachos of טומאה and מעילה:

מעילה
 משום קדושה ולא קדושה היא
 לבתר דפקעה לה קדושתיה
 במאי הדרא רכבא לה

The Halachah of מעילה depends on whether the item is presently sanctified or not. If this קדושה leaves, because it is considered as if the זריקה already took place, then it will not return, even if the זריקה did NOT actually take place.

However,
 טומאה
 משום אוכלא ולא אוכלא היא

כל היכא דזריק
 משוי ליה אוכלא
 ומטמא טומאת אוכלין
 היכא דלא זריק
 לא משוי ליה אוכלא
 ולא מטמא טומאת אוכלין

The Halachah of טומאה depends on whether it is considered food or not.

Therefore, if the זריקה took place, it is considered food and it is מקבל טומאת אוכלין;
 If the זריקה can no longer take place - even if the זריקה was initially possible - it is not considered food and it is not מקבל טומאת אוכלין.

3 **כל שהיתה לו שעת היתר לכהנים
 אין מועלין בה
 וכל שלא היתה לו שעת היתר לכהנים
 מועלין בה**

There is no prohibition of מעילה on an item that was permitted to the Kohanim at one time, but there is a prohibition of מעילה on an item that was never permitted to the Kohanim;

and the Mishnah explains;

**ואיזהו שעת היתר לכהנים
 שלנה ושנטמאת ושיצאה**

If the קרבן was left overnight, or became טמא, or it was removed from the מקדש, it is considered that it had been permitted to the Kohanim at some point earlier.

The Gemara assumes

לנה ממש

This means that the blood was literally left overnight. Nevertheless, it is considered that it had a היתר לכהנים, presumably, because

אי בעי הוה זריק הוא

He could have performed the זריקה?

רב ג'ל'

מעילה

**משום קדושה ולא קדושה היא
 לבתר דפקעה לה קדושתיה
 במאי הדרא רכבא לה**

The Halachah of מעילה depends on whether the item is presently sanctified or not.

If this קדושה leaves, because it is considered as if the זריקה already took place, then it will not return, even if the זריקה did NOT actually take place.

טומאה

משום אוכלא ולא אוכלא היא

**כל היכא דזריק
 משוי ליה אוכלא
 ומטמא טומאת אוכלין
 היכא דלא זריק
 לא משוי ליה אוכלא
 ולא מטמא טומאת אוכלין**

The Halachah of טומאה depends on whether it is considered food or not.

Therefore, if the זריקה took place, it is considered food and it is מקבל טומאת אוכלין;

If the זריקה can no longer take place even if the זריקה was initially possible it is not considered food and it is not מקבל טומאת אוכלין.

4 The Gemara challenges this distinction from a Mishnah: המביא אשם תלוי ונודע שלא חטא

If someone brought an אשם תלוי, the קרבן for one who is unsure whether he is liable for a חטאת, and he then discovered that he was not liable, אם עד שלא נשחט נודע לו יצא וירעה בעדר

דברי רבי מאיר If he realized before the קרבן was slaughtered, there is a 3-way Machlokes:

1. The Gemara says that the animal is treated like ordinary חולין.

2. וחכמים אומרים ירעה עד שישתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה It must graze until it becomes blemished and is then sold, and its proceeds used for a קרבן.

3. A third opinion:

רבי אליעזר אומר יקריב שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר The קרבן is sacrificed, because even if it will not atone for this sin, it will atone for other sins, ®

Because he holds מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום One can donate an אשם תלוי, even if he is not liable. ®

However, the Mishnah continues, if משנשחט נודע לו הדם ישפך והבשר ישרף If he realized that he was not liable AFTER the קרבן was slaughtered, the blood is spilled out and the meat is burned.

However, נזרק הדם והבשר יאכל If he realized after the זריקה was already performed, the meat is permitted, because the entire קרבן was offered out of doubt, and at the time of זריקה he was still in doubt.

However, ורבי יוסי אומר אפילו הדם בכוס יזרק והבשר יאכל It is permitted לכתחילה to perform זריקה and eat the meat, because, רבא explains, he agrees with רבי שמעון, who rules כל העומד לזרוק כזרוק דמי Since the blood was meant to be thrown, it is as if the זריקה was already performed.

Here we see that we do use this principle of אי בעי זריק to render something as food?

4

המביא אשם תלוי ונודע שלא חטא

If someone brought an אשם תלוי, and he then discovered that he was not liable,

אם עד שלא נשחט נודע לו יצא וירעה בעדר רבי מאיר If he realized before the קרבן was slaughtered, there is a 3-way Machlokes:

רבי אליעזר אומר יקריב שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר	וחכמים אומרים ירעה עד שישתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה	רבי מאיר יצא וירעה בעדר
The קרבן is sacrificed, even if it will not atone for this sin, it will atone for other sins, Because he holds...	It must graze until it becomes blemished and is then sold, and its proceeds used for a קרבן.	The animal is treated like ordinary חולין.

מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום One can donate an אשם תלוי, even if he is not liable.

משנשחט נודע לו

If he realized that he was not liable after the קרבן was slaughtered,

ורבי יוסי אפילו הדם בכוס יזרק והבשר יאכל	תנא קמא הדם ישפך והבשר ישרף
It is permitted לכתחילה to perform זריקה and eat the meat, because, רבא explains, he agrees with רבי שמעון, who rules כל העומד לזרוק כזרוק דמי	the blood is spilled out and the meat is burned.
Since the blood was meant to be thrown, it is as if the זריקה was already performed.	נזרק הדם והבשר יאכל
	If he realized after the זריקה was already performed, the meat is permitted.

Here we see that we do use this principle of אי בעי זריק to render something as food?

Here we see that we do use this principle of אי בעי זריק to render something as food?

5 The Gemara answers that the above is not יוסי's reasoning. Rather, היינו טעמא דרבי יוסי דקסבר כלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחילה ליקרב
 The reason is because the כלי שרת sanctified the blood to allow the זריקה to be performed לכתחילה, even if the קרבן is rendered פסול.
 =====

5

 The above is not יוסי's reasoning.
 Rather,
היינו טעמא דרבי יוסי
דקסבר
כלי שרת מקדשין את הפסולין
לכתחילה ליקרב
 The reason is because the כלי שרת sanctified the blood to allow the זריקה to be performed לכתחילה, even if the קרבן is rendered פסול.

6 Zugt di Mishnah האומר הרי עלי במחבת והביא במרחשת במרחשת והביא במחבת
 If someone made a נדר to bring a מנחה prepared in a מחבת, a flat pan, which results in a harder bread, and instead brought a מנחה prepared in a מרחשת, a deeper pan, which results in a softer bread, or vice versa;
 מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא
 The מנחה is כשר, but he has not fulfilled his obligation, and he must bring another מנחה.
 As Rashi explains:
 דאימר לא לשם נדרו הביאה אלא נדבה אחרת היא
 The מנחה is כשר, because what he brought was not designated specifically for his Neder. Therefore, it is not the wrong מנחה but a different מנחה.

6

משנה

האומר הרי עלי במחבת
והביא במרחשת
במרחשת והביא במחבת
 If someone made a נדר to bring a מנחה prepared in a מחבת, a flat pan, which results in a harder bread, but instead brought a מנחה prepared in a מרחשת, a deeper pan, which results in a softer bread, or vice versa;
מה שהביא הביא
וידי חובתו לא יצא
 The מנחה is כשר, but he has not fulfilled his obligation, and he must bring another מנחה.
 As Rashi explains:
 דאימר לא לשם נדרו הביאה אלא נדבה אחרת היא
 The מנחה is כשר, because what he brought was not designated specifically for his Neder. Therefore, it is not the wrong מנחה but a different מנחה.

7 However, the Mishnah continues;

If he said
זו להביא במחבת
והביא במרחשת
במרחשת והביא במחבת
הרי זו פסולה

If he made a נדבה, by saying "I will bring this flour as a מחבת מחבת," and instead brought it as a מרחשת, or vice versa, the מנחה is פסול, because it is the wrong מנחה. He designated it as one type of מנחה and brought another type of מנחה.

Similarly, the Mishnah continues;

האומר הרי עלי שני עשרונות
להביא בכלי אחד
והביא בשני כלים
OR

בשני כלים

והביא בכלי אחד

If someone made a נדר to bring a מנחה of two עשרונים to be prepared in one כלי, as one large מנחה, and instead prepared the מנחה in two כלים, as two separate מנחות, or vice versa;

מה שהביא הביא

וידי חובתו לא יצא

The מנחה is כשר, but he has not fulfilled his obligation, and he must bring another מנחה.

However, if he said

אלו בכלי אחד
והביא בשני כלים
OR

בשני כלים

והביא בכלי אחד

הרי אלו פסולין

If he made a נדבה, by saying "I will bring this flour as one מנחה in one כלי," and instead brought it in two כלים, or vice versa, the מנחה is פסול, because it is the wrong מנחה. He designated it as one type of מנחה and brought another type of מנחה.

7

זו להביא במחבת
והביא במרחשת
במרחשת והביא במחבת
הרי זו פסולה

If he made a נדבה, by saying
"I will bring this flour as a מחבת מחבת,"
and instead brought it as a מרחשת, or vice versa,
the מנחה is פסול, because it is the wrong מנחה.

He designated it as one type of מנחה
and brought another type of מנחה.

האומר הרי עלי שני עשרונות
להביא בכלי אחד
והביא בשני כלים

OR

בשני כלים
והביא בכלי אחד

If someone made a נדר to bring a מנחה of two עשרונים
to be prepared in one כלי, as one large מנחה,
and instead prepared the מנחה in two כלים,
as two separate מנחות, or vice versa;

מה שהביא הביא
וידי חובתו לא יצא

The מנחה is כשר, but he has not fulfilled his
obligation, and he must bring another מנחה.

However, if he said

אלו בכלי אחד
והביא בשני כלים

OR

בשני כלים
והביא בכלי אחד
הרי אלו פסולין

If he made a נדבה, by saying
"I will bring this flour as one מנחה in one כלי,"
but brought it in two כלים, or vice versa, the מנחה is פסול,
because it is the wrong מנחה.

He designated it as one type of מנחה
and brought another type of מנחה.

8 However, the Mishnah continues, if he said

הרי עלי שני עשרונות

להביא בכלי אחד

והביא בשני כלים

If he made a נדר to bring two עשרונים in one כלי, and instead brought it in two כלים;

And

אמרו לו בכלי אחד נדרת

He was reminded of his original pledge;

הקריבן בשני כלים פסולין

בכלי אחד כשרין

If he ignored them and continued to bring them in two כלים, they are פסול because he was reminded of his pledge, and so he certainly meant this מנחה to be the fulfillment of his obligation, and it is the wrong מנחה.

However, if he brought them in one כלי, they are כשר because then, it is a different מנחה.

Similarly, the Mishnah concludes;

If he said

הרי עלי שני עשרונות

להביא בשני כלים

והביא בכלי אחד

If he made a נדר to bring two עשרונים in two כלים, and instead brought it one כלי, and

אמרו לו בשני כלים נדרת

He was reminded of his pledge;

הקריבן בשני כלים כשרין

נתנו לכלי אחד

כשתי מנחות שנתערבו

If he indeed brought them as in two utensils, they are כשר because he fulfilled his pledge;

But if he brought them in one כלי, it is treated like two separate מנחות that were combined, which is discussed at length earlier in כ"ג דף;

8

הרי עלי שני עשרונות

להביא בכלי אחד

והביא בשני כלים

If he made a נדר to bring two עשרונים in one כלי, and instead brought it in two כלים;

And

אמרו לו בכלי אחד נדרת

He was reminded of his original pledge;

הקריבן בשני כלים פסולין

בכלי אחד כשרין

If he ignored them and continued to bring them in two כלים, they are פסול because he was reminded of his pledge, and so he certainly meant this מנחה to be the fulfillment of his obligation, and it is the wrong מנחה.

However, if he brought them in one כלי, they are כשר because then, it is a different מנחה.

הרי עלי שני עשרונות

להביא בשני כלים

והביא בכלי אחד

If he made a נדר to bring two עשרונים in two כלים, and instead brought it one כלי,

אמרו לו בשני כלים נדרת

He was reminded of his pledge;

הקריבן בשני כלים כשרין

נתנו לכלי אחד

כשתי מנחות שנתערבו

If he indeed brought them as in two utensils, they are כשר because he fulfilled his pledge;

But if he brought them in one כלי,

it is treated like two separate מנחות that were combined, which is discussed at length earlier in כ"ג דף;